

Kortegarn: Sådana är värsta man och åår.

Fay har sitt sådana på flera ställen vid Hult
hav i Höje å utan åren är andra ex. Loddet å.

Till sist retzende diken är ett kastet en ståck,
varmed man menar, att fiken vid medeltiden
är nätet bli i renhet därom i en sådan. Om
man shall närmare beskriva det finns ett mit
alla rykter, som är upphel stort i hand en fe-
lik meter. Detta är dock sin övriga del, som är
avsonalnande, klädd med bröd på en ring, som
vartigen är gjord av hovr ($\frac{1}{2}$ kohm). I mitt
denna löper en spolformig finger, varigen över
den är holen. Man har ju även förmånen över den
denna röta lätta om giv markerna mot, så att
de lätta gå i handen, föredras man är praktiskt
stål vanl. urholn. Ullsvatten är ju dess mycket
lätt att anheffa.

4257

Tiderna tinget finnes föd under perioden 1870-1910
Under den tiden antal varierar mellan 9-15, även
eftersom världens storlek. På större nät har man flest
hittat. I dessa sätta dubbeldraggspinnband. Seda den
lämnat dessa, frigöra de sig vid föderlegt och
vid enhet, var alldeles förtjif, men till kartan på
räntet. Här, med sätta i föd under, är placeras
av tråns över varandra utan den undanta i huvudrum
mellan de översta. Kartan på nätet är vanligen
gjord av hampa, men det finns även fall, där
men ej den av annat starkt material ex.
hattspapel. På dessa kant är sedan trådd
bjälkar, som man ej är tillverkade. Men köpte
bjälkar handländen, smälte del och stoppte del
i V form, som man kan ut i tråna eller hade man
en pin av gjuljän, som då bestod av två halvor,
som var rönt hållade (utskuren) i ena till två mycket

om du kan skulle vana till storleken. När man
hade hattat ut nätet, så hittar man en handen vanl.
Den väntas i hanten på målet medan man hittar
den högra i undre delen av nätet handen. Här
är det i vings följd löpande linjetur att fåt en
längd linje, c:a 20 meter om ett par decim. fyrd.
Vid fiskens emellertid gör att man dröll häller
händerna i underhanten och hittar överhanten i övre änden.
Vid själva hället så vände man överhuppen
åt vänster eller höger, beroende på att vilken sida man
vände på först fåt på målet eftersättning starta
kraft i hället och sedan man följande givna en
räden inne liksom tagit hatt och slängde man
ut målet. Allt upphörades mycket häromg. Allt var
för att hattat målet talat upp om man önskade.
Samtidigt skulle man ju se till, att nätet
var all hängande utan att breddas ut sig i

Ucke sen vidd, liksom en solfjärde på vattnet.
 På grunda del myderna blöd i vätkanten sjönk
 att medelbart till botten.

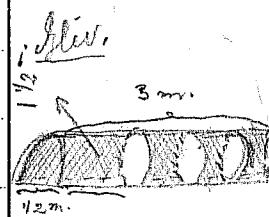
Med denna fängsle man fisk maten hela året.
 Men vanligen då använde man del sädsköts
 om "fåntide" om höste. På vägen halar ju g
 färdens fiskar, som aldrig och mört (öd) går in
 i ån fö att läggs som. Dessa placeras särskilt
 på fleriga ställen. där där man se länga klampar
 av romsköld, fästade på någon växt. Klem gr
 då alkädel, ibland räfsi men latt ^{med} han ta
 dem med mat. Sedan de har uttakat, då
 går fisker ut i havet. Men på vintre när
 vattnet är blivit ^{salt} hårt för fisker, då går den
 var i land igen. Om man dat fanns på, då

Men man tog gärda myndel fisk, mest alj,
 som mest hälften fisk var där hälften ställer i k. k.
 älvdärnor. Den tycker är en s. k. "Maddet" fisk.
 Men mögde sig ej med att haka ut näst
 en gäv i och sedan medelbart utan utes nöje
 krok ständ gärna att den i huvudet hörva upp
 näst uts om man gjorde det flesta gävna. Men
 hade en krog beordrad sig, tog man fisken i.
 Skulle hundal bli ändeles full, tog man fiske-
 mynden var god, kunde man få spisa mit all-
 diles fissa, då att man knappat hunde på dess
 v. land. Men hunde får hela agnaborgar fissa
 med fisk.

Sista dia används i mer än fisken av en
 alvdals sett vid s. k. Men hade vadat otur och minne.
 Men sjunde är den för råtten och hörva

Går denne användes för mycket allmänt, då
massa fiskar i år. För färre del jämna mycket fisk
då och den var mycket fet och väldigt smakande.
Nu finns del värre bär från där, men den
som är där, kan man inte åta till rättel, och
är alldeles surt, så att bland kan man få se
många döda fiskar flyga omkring döda på
rättel.

Hur är mycket enkelt konstruerad. Den består
av ett stativ, som är gjort av spetsjärn, vanl.
 $\frac{1}{2}$ tums tjärnor, som man fäkt ^{med} till och föddat
ihop. Men han sätter vid styplen, den går på
dämp ^{den} om är l:a 2-3, därför 5-6 meter lång.
På båren ^{grändan} har ~~man~~ lagt två andra
c:a två halv meter lång. Och detta stavar
har man sedan gjort galvaniserad järntråd.
För att bärren tråden (räts) spänns ihop man

Hatt en båge i vänden ånder. Den är ej häl
 utan det är endast den halva bågen, som har uppe
 nätet. Någon båge på mitten har man emedan ej,
 om man ej har bruk att ha men väl
 en färbal eller ett färnör, om gat under nätet
 uppe till som spänande som ryggstöd i bågens
 övsta del. Men han i stället för färnor an-
 vänder vanl. punktör $\frac{1}{2}$ tunn mer bågare
 än man där är något böjligt träd dag om ex.
 röd eller pil. Som näst använde man i
 i stället för stängselhäl, om man var rätt
 fin, så att även ej kan komma igång, ett
 förtant gjort av hornologan. Men han sätter
 se hädig gran n:o 12 som material i detta.
 Man måste ha myckel starkt gran, det
 detta kommer från myckel starkt tryck satt
 datt gat i trider, om det fin vätt och önskade

frd.

När man använde giesen, då ställde man den
på kanten med den nätblädda sida närmast
hopen. Om den varde, öppna sida vänd för sig
med vattnet. Men låt den gå till bottmen. Det är
bekant att den tydels myckel om att halva fält
blad den vid åkantens riktande "kludder täger".
Som händelseliga urgöes av vattengräs och plank-
ten. När man därfrån skulle följa med gien
så drog man ryttar hästar och placade alltså
den antingen innan spjöt åkantens bottmen eller
ett stycke längre ut. Sedan hade man två anser
man, som gick på den motvatta sidan och stötte
med den lång stöke, ett vanl. tre - fyra m. lång
stöte, bland vatten om man möndes däggen åter,
och att den würde in i giesen. Sedan man
märkt, att det stöde sig i denne, drog man lastigt

4257

När den rh. hörde vad om fäns i detta i
en korg eller något dygell, som hade bedömts ej
fö att lägga fisken i.

Men kunde på hälla för flera gånger att sätta
ned rh. denna upp den, till man fall vid myckel
spik man önskade. Så kunde man hälla på
hela dagen. Men kunde få rätt myckel fisk,
vissa blifl åt utan åt mat (öl) om en
rh. annas gång även en gädd.

Se, förde med gler i spän s) men även
kunde det hända, att man använde den
i spän hanen. Frå: Tiden var del på pat
dina ställer myckel grundare än nu.

Ven är mycket gammel och han använde både på
min fäss om fäffas tid. Ven bestod även då av ett
stort antal i hage i medan övriga. Man förde
med den spec. om vilen om hösten men ~~är~~ istand

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4257

åren om förra vintern. Om vintern kan man inte få nägén
äl, då ligger den i dolda längt nere bland mossen på berget.

Pille. Den är mestadels enkelt konstruerad. Denna delen
 är endast insret utan linan, för maten är långd ca.
 12 färnor. Denne är fäst i en öglor i en pille i den nedresta
 del. Denna pille är tre tunn längd och vanligen är bly men
^{man} hand har tenn i hand. Själva pilten går man ofta i gatan
 eller bättre man körer blyet hos handlaren och sedan strövar
 man det råtta. Man står till en dämpig litet ar möjigt
 trädgård och sedan utvollen man dessna, tills den
 fall den bredd ur dyptet, som man önskar. Sedan
 smälts man blyet i denna trädgård och läter det
 stelna. I formen är den lättad plats för att på
 sätta ålaskor, som alltid stikas ner i den smälta
 massan. Det följer med att man använder
 till form möjligheten att han en vanlig bleck-
 bruske och sätter krokar i blyet på sin plats,
 medan del ännu är flytande. Men känna att
 om ej spars hem gjort, hoppa över detta par

guttgåns halvor, som är utstansade till längd
Storlek om fem med sina hörner stötas mot var-

andra. Men häller den smälta musan i denna
tid sedan lägger man den till tamarins, sedan
man dessutom har placeraat dit krohorna på sin
plats. Sedan läter man musan utelna.

Ven förf, som man hund och hunden får på gille,
är torr. Dåvarför följer att plockningen utövas under de
månader, då den är väl eur fästsl & klettar åt
fallet på vintern under lektiden och våras därftur,
men även agerit fäll mittan av jünisomn i höstbu
och novembris månader. Under sommaren är det ju
vanligt varmt under om de är ju efter haggen efter
jul och torr spec. Vissa myskor minnes, vilket
beros därigen, att der under denna tid är mycket
mager och sätter sig god tan ejget. Även under vintern

följde man mycket, men från åren. Sedan
 jorden vinterat i allmänhet mycket strängare än nu. Snön
 kunde ligga från oktober till april månad. Bredt
 utefter Långan och Dalsälven var den tunn och bland.
 Vägen är härlig del av, att nästan hela årsänd
 fros till, så att man kunde gå till Kopparbäcken.
 Under mina barnår låg det mindre pålar upp
 i en. De döde emellertid placera sig rätt långt ute.
 Man försökte ju att få dem, då de skulle sätta värde
 stora hället. Men motorn hade den del mindre endring.
 Sedan dess hade vi trotsat tägt sig med
 i vintern, medde. skotsdalen. Så fort de kommit upp till
 utan att klippt upp på isen, där var de mycket blygs-
 ma. De var ju mycket oröra, då körde man opo-
 portionellt stor i frihållande till extremiteter, och
 då hade mycket dröjt att frysta sig hanar
 och gjorde detta ju ett mycket otympligt fällt.

Vi vor därfrå ett nögdel hattfängel byte. Man fångade den med välshake, med vax blytp. Man stängde den upp på tio. Sedan man död ett fullt arbete att döda är den med en stor uller blubba eller med man hände full hands.

När man skulle pilla av vinteren, mätte man huvuds spål i isen med en dubb eller ett spett eller en yxa. Om sedan släppte man ner pilen med vvanar & detta. Själva linan var oftast gjord av treklad bomullsgarn n:o 15. Krokarna är förtedda med knutningar för att fisken vattis shall känga på.

Man tror nog med sv. att linan vid fisket ej stavar på botten utan man mätte hälla den en fann eller en halv och denna vid dypt på vilket man fiskar är 8 - 10 fannar. Det särskilte hålet i Öresund är vid Ven, där det har uppmäts ett dypt av 19 meter.

Vid fiskeet rör deg pilen i vattnet om i tjur. Om bröts av vattnet, lämnar den med fin blanka himmelen som en pil, varför fisken blir uppfisken och hoppa på krokten. Men här van sätta med att brella i en spänd, så att eventuella systemer i denna, såsom att en fisk hoppat på krokten, hastigt förplantas till handen, som håller i linen om den bör vara beordrad att meddela hela upp fisken, om upphopat på krokten.

Om vintern kunde det hänta, att om man hade gott om tid, man tog ut nära degen i sin vad, som man hade. Men stannade då hela dagen ända till kväll, då man hade mat med sig. Men fiskade inte på någon bestämd plats utan i bland var man utanför Simtuna, sittand utanför Bärsbäck, ibland längre ut vid Djurholma o.s.v. Men bytte om fiskeplats när man nägde man vore ut.

Men kan ju ta toruk röde blott på hals eller med
piller utan även i gärt. Nu numer är mycket vanligt
å minstone på huvudet. Ja minst följer man föl i sitt
morgonar, detta mindre interval då man att sätta
ut dem. Nu ju mer koncentrerar man sin an-
strykning på torsta gärt.

Nu numer används man pilen om annars är huvudet
tub att förga toruk med. Men det är ej mycket
man byr sig om det. Man lägger den huvud design
som en del av det gamla dagens fiskets påbyggnad i
aldrig hör i båten. År sydliga fiskare användes den
mycket litet men man har de ha om annan
anatofiskare, som han hoppat sig en pil. När d
den man satt den på ett sätt så att den inte fungerar
När pilen ej användes, så han man lindat
upp den från häställning av kroksluts
pil, kallad vreda. Men måste läggas nu den

linan i mycket gott vare, så att den kan töka
med och ej heller sig (kunna sig).

Den har även använts både av med far och han talas
om att haus far använde den. Det är ett myckets rolig
söte. Man gjorde linan av dampar i stället för av bomulls-
garn, då denna ej heller sig lika förtvivlat sträcker sig.
Var den av bomullsgarn, så hade man pris 12.

Pikken gjorde man av tenn, då man fri i tiden
åt på tennfallnitar i stället för lexfast.

Det främmande över att man gör överdelen av
gjut och underdelen av legger.

4257

Viflygtuna. Som gick, som man myndel Mycket hattade
 på gudar den här brak, var vittingen. Kenna
 tog man i hand i sin näb men ofta så drog
 man den med brok. Det hänt förra helgen att en
 myndel sned. Men den fäst in läng lin, t. a
 15-20 fmnar, som i den nedre delen drogts fram
 En blygfron, som är sällan synlig ännu utan fridat
 på mitten av oronahande moln sidorna eller
 ändarna. Kenna färbade dess öglor. Men hoppo
 blyg, som man sedan brätte och släpte i den från ar
 till den gjutjärn, som asparats efter den röshede
 storken. Spän lärda slutade efter dragningen fram
 blygfron med en öglor, som var fästab om en bon,
 gjord av stålträ, som var 6 fm lång åt undera
 hället. Blygfron var tre fm. I midjan
 under på denna bon eller härläng var fäst en
 stor med en röd. åtta krok. Kenna töv var en

År läng. Som agn på kyrkans avvänta man
en litet fisk, som man trädde över kyrkan.

Detta fiske bedrives nästan under hela året. Särskilt
har körten far man ut och tar nittegris på kyrk. Men
måste man på djupet vatten, en c:a 15-20 fotsma.
Men seglar ut i sin fiskebåt, som måste man
ha tillförlitlig bryggd för att kvarna mobblar sätter sig
brottspår. När man fiskar nittegris, då måste
man ligga till enkale. Men får den man ha
det starka sådana att knäppas draggar vid vilka
man fastar båten, då att den ej lindrar fisket
drivs längst bort. Men han sätter floss i en båt:
den en i främ, den anden i aktern och trädandens
på sidorna av båten. är den vanl. uppställningen
av fisken. När man lastade dinan i vattnet,
gick den ge qvind av blyklumper omedelbart
till botten. Men får dinan lindas här till dager,

Om se fall, att den ej ståpar på botten utan
Ushaina står den fann varför. Genom den
spända linosa ejfar man de mestta tyk-
mängar i Ushaina och kunde medelstak haka
upp den, om ej skulle uppföras. Om man möchte
att den händer tung eller ej föringa i Ushaina,
måste man haka ej drag upp linan om få
fiken av kichten. Om kasta ut linan ejfar.

Vi men begav sig vid fisket gärna längst ut,
så stannade man där hela dag. Man tog
mat med sig.

Allt sätter sitt trygghet i mycket tålamodets prövande.
Man får endast en spik i taget om detta beror på,
att den i ökhet med tillen ej går i stim, utan
uppträder mea självtständigt. Så ders kott är mycket
utstrakande, är den mycket uppriktad, väntar man
fridstev att få så myckel som möjligt. Men man

4257

tv, dt kunde man ha ta ett förgnudur on
dagur.

Utm på kusk ha man ta nöleig i gern. Men
om den är myckel liten, är den myckel tråd
att fånga i trubguren. Den makor avo fristam.
Men far da givn sjuvar en särkels mts gern.

Megda altn. blev en myckel bygbar salu och da
sonptes, or nöleig ej ötar i magen proportion ful dessa
byggda utrustning, or har man erlitt därför.

Men förhade nöleig är myckel under mitter.

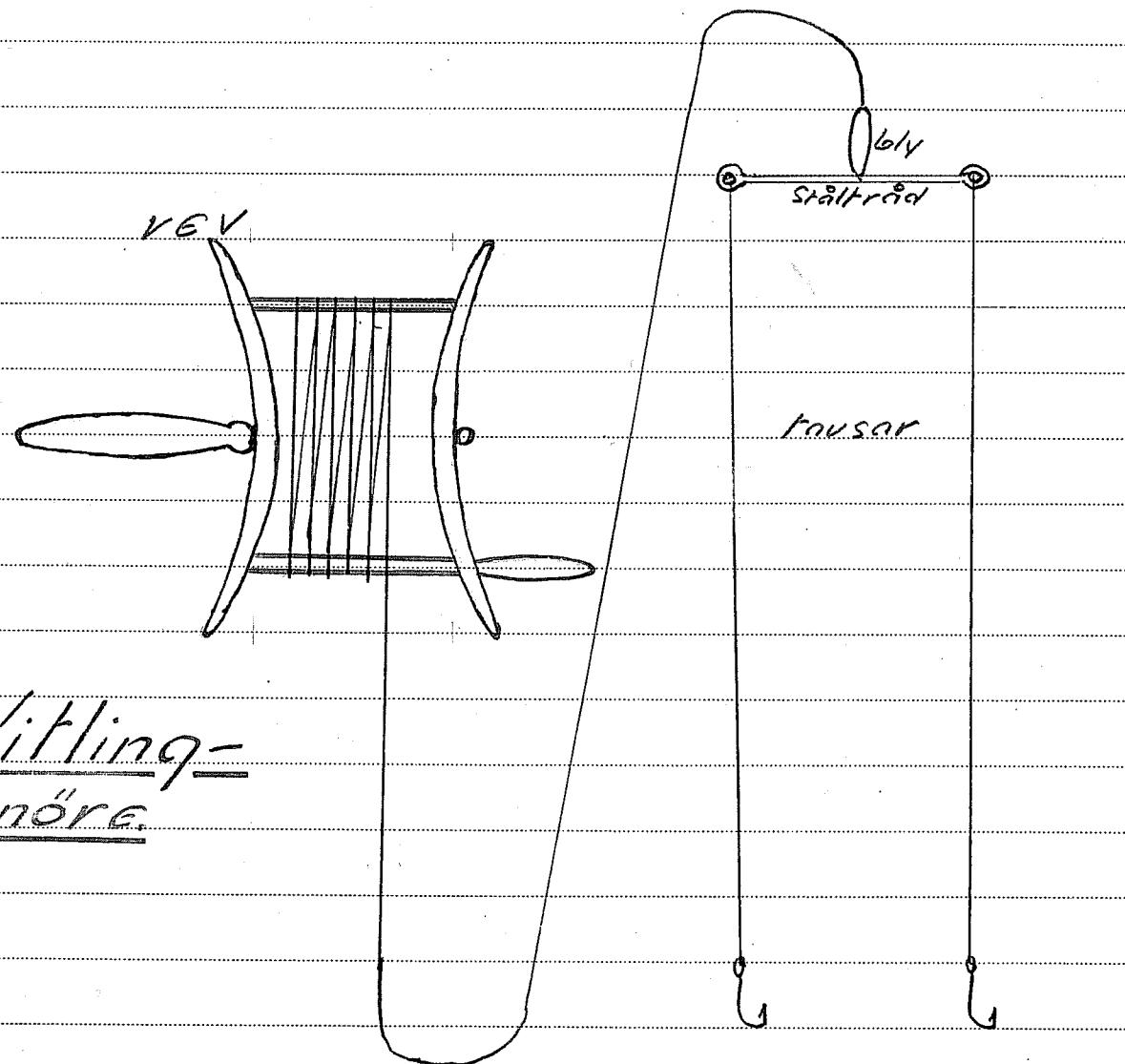
När hoppas, hab ju idro ob släpte nei
brötes där.

Om vte använde man da mitos full och nö-
leig bl.annat som trås halvtrås, delas or vegeter
håtar eller magst doglett.

4257

22

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vitling-
snöre.

Sillgarn. Men delga fröb mellan Böllegarn (näringar), torsk
och flundregarn med avseende å makornas stödell.

Alla de garn, som är vändas för att fånga sill med
halas med ett gemensamt maner för näringar.

Här har man även intala eller närrna, att de egentliga
nyttsfiskarna sätts endast med näringar. Men har
visslagon även torsk och flundregarn men det anses ej
som riktigt om sillgarnen utan komma fröb i enda
hand för att fåga. När man efter årheliga rukos
ärlte om ansträngningarna ej lyckats få nägen sättet alls
eller handla 1-10 siller varje gång, så tröttnar man
på detta om stänger (brygdej) sillgarnen om bättre ut
torskgarn, som man prästan alltid lyckas få ganska
mycket torsk i. Menas är ej då nyttsfull om siller
men den är ej ej "ärlig" som dessa. Sillfisket anses
är hantliga fiskar vara det enda, som är rikt att
ta bort till annat fiske å nästa amatorfiske.

4257

Med avseende å Lilla gamen viljer man mellan fatt-
om dina och flyg-gam. För nu det förra var kriget
är det senare. Numera har man dör-gamen endast här
 men med Falsterbo och uppåt Bäckabäck och Bråfors
 delar nu om armen, den sista förra
fatt-gam. Men är i vissa avseende olika i förhållande
 till Lilla gamen. Se är ej ta djupa för de tiderörande,
 de är minst 50 borts undan mer 240-250 borts djupa.
 Se är den mycket lättare klödd med flätat åt dessa
 och dem som är de mindre. Undalkanten på gamet
 han man ett vanlig som han kan, där man brukar sätta
 sten i. Guds hjäm att hälla gamet uppåt medan stenen
 ärer att hålla det hem vid bottnen. Man sätta al
 den orå som best. Se hund hände, att man
 mitte den ändas cyrje vid Bäckabäck, ibland man
 vid Linnhamn. Det var mycket olika. Man sätta den
 i hela ärenund.

Vemtonde leva man fråtta fränkras dem, sätta de ej
flyttads på dig, handit förl den röd stora dragen, den ga'
på en 15- 20 kg och är döptedda med hörn horn. Brand
dragen går dock allra. Den fallas "på om dena äc fäst
i gavel. Vidare går det en fina föl dragen till en
spish i rathnet! På aftonsta pricken har man trädflag-
gor; på den första har man en. Annan urtattas
med en fänterme. På 29 sätta man men
lätt ta reda på var gaven finns.

Sittgarn: duingarn: Vissa är mer vanliga i bor-
mashor länge. Förr hade man kortare gav. Men hade
dem, som endast var 12-140V märker längs. De
önder räckes fallas ett halv gav. Men han är
räppa att de är 20-25 fannar längs och fina almar
grupper. Men tju vanliga dock, att de är 300 förl djupa.
Mashornas storlek beräknas efter antalat bord. Det går
tus bord per en masha. För i föl den hand man fina garn spela

4257

det fanns de sista att få köpa. Men gjorde detta om
 vintern, då man hade mycket gott om tid. Så tog en
 vecka att binda ett garn, om man satt "stöt" nö, men
 ibland tog det en hantun dagar, ibland en månad,
 beroende dels på hur ^{handig} man var. Det var
 ej alls, som hände bygaren utan lägo dem, utan de fick
 vandra sig till dem, som var hemma i länet. Men
 bydde med en nö, vanligen kallad bindnö, är
 sngle man skötte. Men bindde his. eller bomullsbinden
 gav en "hospai" nö sedan lade man den på maten. För
 att mata huset ^{stora} maka man ville ha, så använde
 man "bord" , som man hade makorna över. Men
 hade iständ flera bord, som man band över.
 Men han sätter storlek på makorna. Efter han gjort
 24-25-26-31-33 bord på aln. Så kom enig
 hantverkshantverkare till många makor. Satt garnen
 och makor på 21-22 bord på aln.

Vetts åt knutet av egyptiskt bomullsgarn m: 1 50-60
 trådigt. Sål är mycket fint, ungefärlig varv
 20tråd. Förr i tider hade man eft. garn, som var
 gjorda av stråle om holländst. Men räknade med
 att det skulle vara en tam målning varje maskin.
 Knit. - Gjorda linan, som går i över och undervanten
 kallas på sättgarnet för linne. Om på de öriga
 garnen förfäln. Vlen är vanliga gjorda av tre slags
 garn. Ett eller 1/2 trådigt bomullsgarn eller är hampa.
 Från överkanten hänger med ena änden fastsydda
 till dena hörnflai. Se är 2 tum längd, 1 1/2
 tum höjd och en tum tjocka. Dessa fitta på en
 alue avtråd på varandra. Trädkanten är
 fastsatta eller båtta dagna på linan (linnefåra)
 av golfsmedjs klipptar, som är tre tam längd och
 tjocka vid mittet om avtrådade och båda änder
 na. Men hällar detta för att de är ^{och} ~~är~~ ^{och} ~~är~~ ^{och} ~~är~~

på förra. Se detta på en fästning avstånd från varandra. Utanför byarna har man hänvisat på ändarna, i vilka man drukar sätta stora stenar. Dessa tjänar att halte garnet ner, medan klockspåren, som är mycket lång, omkring att hälla snött uppgrävt. Dessa gamla sättas alltid i yttersta rätta och sagt för dör, under det de förses med botten.

När man vandrar ut om jordet om kommer den med maten till häxan man den till att trakta på omhilda näckor, som består av stolpeader på fyra- eller sex årtåd för varandra. Mellan de horisontella i en räckning på några meters avstånd står de stolparna i tre raders färmtrad, som är fastslagda på stolparna på 5 dm avstånd. Stolparna nu tre meter över marken. Men földer, när ni går ner till allt man lägger överkanten med flänsa över ena

Stolraden var blygt på den på ena sidan stående
 (mittland). Som ersättning för begegnaden är dessa
 räckor utöver man Fal blygt fyra kronor om
 året. Varje räcka är ca 20 - 30 m. lång. På dessa
 fyrkanten händer det fram endast midtligg. Som
 frukt är nämnd här man med ej 24 halvor om nu
 hänger man upp 12 halvor på varje räcka. Be-
 ständet mellan stolraderna får vara vid stol, att
 näst ej ståtar mot marken utan liejga tänktig-
 häck. När man nu arser den fabrikahelt
 tma, så tar man och lägger ihop den. Men
 bör vara noga med att de ej får liejga för mycket
 i folks ty, då bli orakerna latt vila samt
 vidare förtvivlee den bruna fågeln, då att man
 till och med blir frusen att baka in den.
 Det är i synnerhet fallet, om gaenar blivit ett
 par gånger mycket vata.

Var man nu shall lägga ihop den, så "klon" man den först. Sedmed menas, att man trär den krok på vilken hovfläina sätta på en klyka. Så att man, fri allt samlade. Denne han antingen ha för Sudar naturlig fram eller han man i huv änden mitt ihop förlitar medelst en klav. Denne är vanlig att en och den är längd är en meter. Sedan alla fläina kummit på klyka, binda man till dommarnas örs händer spänna grana med en fästning. På denna sätt gör man med "klyka". Man skräper upp hämmen till levas blyga till dommarnas vader & till trev. Som är 2 alnar långt, $\frac{1}{2}$ aln breit. Den har åtta tunnor av h. fäststycken, som är ett par tunn länge. Det finns vanligen 33-35 bly i varje raka (gummihals) så att det blir 14 bly i hvar raden om sic i en rad.

4257

Men böjde ibland försedan i april,
när man hade hämtat av den. Men det
viktiga tillfället börjar aldrig från i juli
eller augusti. Så hade vattet balnat och då
gick sätter ut igen. Sedan häller man på ändra
full örtölen menas röd, ibland ända till mittén av
November. Men går ut på kvällen vid fem-tio-
tiden om stanen sätter till 12-12 tider på mattan,
ibland känner man ~~ha~~ sätta hem från på
morgonen. Men där den är ibland medellast
och ibland låter man den stå.

4257

Örör - flötenäringarna stod utvid i ytan. Seet
 är endast till man hv. - dem. De hällställningar
 de åro fastade vid botten ned av fiskerna, som
 är en tygrometer läng om nätet hittas tyck för en
 tröss. Kvarna är fast i en ände av garnet, tanned
 meras de 24 hoppfåta gamkalsona. I den andra
 änden av garnet är fast enkalle. Man fiskar
 nätet i hela Öresund. Sitter där ej två dygder om
 man skulle tro. Det är en 8-10 farnar dygd.
 Det största dygnet man matat upp är vid Catherina
 del om 19 meter. Det man kan vid sitt fiske
 driva med rönnor, då har det hänt, att
 man hängar på mitt hilda platsen i land
 borta vid Falsterbo, island vid Borreback
 ett längre därfölj.

4257

Om man ett gärn går före, vilket lett händer,
då de är mycket stora i hanten, då måste
man lägga det med gamla tisar, där kallas "Mördor".

Klara slår man ut i "mångfalden"; slutet för
den, som rikts i före. Detta kan trygg läng tid,
i land och också utan längre tid. Man kan se
nason på de delar i hanten, som sätta ryttaren.

Man kallar den här, där man binder fast näset
vid, för "huel". Då menar hörna en ny måning, så
salnas både "fläv" och illa "ömfri" om "huel". Man
måste därför förla "hela" den. Man omför den
med nio eller tolv häderfjärilar. Kunnat menas att
omr träden målats genom vindruvan om han den förla.

men stolpe om sedan låter den quipa om te
höra markor efter varandra och till sig här
man ^{anfört} sätta en eller två hörnor. Så gäller nu
utefter hela hanten. Hörnkante blir det 8-10

4257

Mud mellan vajé flod. Vajé bådor ai fyra bord.

Ven hår vinter användes färskel sät fall att
"höts" (kubbenäringar) fr den som han gjort om tid.

Kubbenäringar: Kvarna har stor likhet med tålgäss. Men floderna är mycket mindre på dem. Vidare är vajé båtar försedda med en tiime, som är tre fannar lång. Kvarna flyttas vid en kubbe eller kagge. Markorna är lika stora som på tålgässerna. De är emellertid dyrt dyrar. De är endast 200-250 bord dypta.

"kaffai"

De sätta vallen i ytan eller på bottnen utan respektivt i vattenet. Om vallen är ej i fannen, då sätta de på tre fannars dypta. Man kan få den mäktig i dessa teknik konfisca.

4257

Torkagarn. Surr är i känd ganska lång. På
 den är ör matorna störe. Det går 12-16 vrid
 på aln. Se är 3700 meter lång om $2\frac{1}{2}$ års
 tid spars en deltred av muddre gur. Det
 är hängt på gärne häng med fläktor eller tå
 flad, men ibland på runda. Surr är på
 en aln enkelt på runda. Surr är på
 ryddat till linan, om han hängs tå. Det
 underhålls. Häng med hambar, i vilka man
 rätter om och rör företrädesvis eller röras. Vissa sitter
 på en färs arländ på runda. På hubb-
märingarnas datt det sitter på röje hals färs. Men
 hubbe mellan röje gärne hals.

Men här trädde komul-om hampfältnar. De denare
 är träd, där de ej före sig det mäghed. D.e
 har de allra lättna.

4257

Fleendergen. Vissa ha betydligt större mässor
 än fiskgässen. De är 9-12 bröd per ala.
 De är 2500-3770 långa och $2\frac{1}{2}$ den dypte.
 De används inte för att ta torrfisk bland förr man
 gav en annan gårdar i denna. Den bestit han men
 för i denna.

Vid färne eter dem gans än medee.
 Men hos dem gans har man ^{ställs} flest tråfär) i vän-
 kante och den i bendarlante, som detta paven fann
 avstånd från varandra.

För sida nämnas med, att de var två och
 så många stora långa. Men under måndag, att
 de var 100, 110 eller 12500 långa.

Men använde även till dessa gamla söder
 härlig brunnsgen.

Men fatten ifrående och torshorn-grenen följer ej
utter, iständ på spansk vatten. Mållas, "svolana"
och att täljningsvärlden med fläckstörelle stoda
över vattnet.

För allt almanaha granskade längs i vattnet, han
men sitt i örjan och slutat på dittanuna
ungefära utan förder. De beredda är en tre meter
längd häpp, på var sju till men längst på 3-4-5
korteskrivningar lika alla andra stora. De största är
ett par dm. i diameter. Vanligen ha de rektang-
ulära form. Men han är vanlig, där mittpartiet
har en krukvorm om belad av hank, som är skiljatts
med platt eller med tråd men med gärne berig. I
nedre ^{and} änden en linje med en hank, i vilken en
stor tung sten brukar rättas. Stoppen sitter vanligen
en stt eller två (ggn) flaggor av enkelt brumlo-

4257

tjg. Vissa emötes nattetid av en lantvise.

För att hindra gamen att mattna, brukar man
vara dem. Det följer vanligen ut att man
kohar dem till en gruta, som finns i fiskebygto
"Färnefors". Det är 12 stycken fiskare, som ågo ut
och de har själv byggt huset 1907, där man
trycker igång underställfällda att baka v. Andes
Nästan "balkstuva" sitt garn inom. Simligr. f.d.
Man har också det hela mycket praktiskt.
Man har en stor gruta, som är inmurad i en
hönan av "huset". Den rymmer väl 180 liter, så
man skall där baka alla sina 24 gan-
halvor per, gång. Det går att fåll en baktimme
ungefärlig 20 kg. Som bakkas och 7 dag. förda, för
vrigt slår man vatten i. Man läter nu detta
köka upp och sedan lägger man halvorna i den

4257

era efter den enda. För att man shall segrare
att trappa sig han man satt på i taket en krok,
och rikkte av föl ett block (enhet) med en trippa
genom vilken han den här löper. Men nu är den
av denna linje faste och den garnhanka om vad
dåvar man i den enda, som sedan sättes
förl mit en knape, för man satt i ett
fönster, som finns på s. a längsidan. På så sätt
har hand hängt en, men därför efter upp-
tagningen så att vänbenet får vinnan bort. Sedan
man ärvlett, att det hänt tillräckligt
i luften hörde man det på golvet eller
ut på gaveln på snedkanten intill "stugan". Så
går man med vaji garnhalva. Man läter
vaji haka om längs om man ^{ärvar} fått den
belönen för att man tillräckligt dyddad.
Sedan hängde man upp vapnet för att

40

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4257

tror på en vanlig lärda. Sedan är de
fridiga utt antvändas ägn. I bland boken
det man kan med fadern gav. Således hörde
det, att om man giv ut med dem, man
får myrhuk till, snedan alla de andra ej
får någn.

Men han försåg al utmärkt mänska sätt
en med en med lura, med lyxer, med älvyrpa

Bron är c:a 100 färre lång. På denna
sitter en tavla med "fjäns" på varje färre. Denna är
en aln lång om i änden på denna sitter en aln-
krok n:o 2. På denna fjäns är hällig för att
hålla den vätte brö. Som agn du väntar man "rik"
(Rend-hat-krock) är obes räg. När man nu shall
utvärdfika, så sätter man kohorna med bokh i
en spis, som är en halv meter lång. Klockan köppas
av. Sedan man fått förtill kohorna, förtill
men ett band om den öppna delen av klockan. Var-
dina lägger man i fin sand för att de ej skräle
hems sej eller bor sej fast samman, då man
lägger ut dem. När man gjort vadvis reg
som i klocka belad ar 5-10-12 timor, som man bender

Att hennes, förfäder men den i båten, vanligvis
snipa men undantagss en blå mörk ur. Man
lägger linorna i ett träd med föd hand. Man sätter
ut dem på ett dyg. av 6-8 färvar, bland midske.
Men om därvid längre märke fällt detta icke
kan i en sak längre utan i stadsbach eller vattenytan.

I början på linen sätter man in sakne, vanligen
bestående av en två meter lång häpp, på rurs mitt
men placeras en 3-4 rektangulär korkskiva
förd ½-2 dm. storlek. I mitten är den på denna sätt
ett up med en öglor och i dessa sätter man en
tämligen stor sten eller tegelsten. I tippe på denne har
man en rit eller drar en bra fläppa av någl
entell top. I statif. för fläppor han man matteats
lantennor, om viha röft hem. Tack varu dem
stenar so spricker tåvsoerna medelbart till
botter. Man använder sakne för att man därmed

Lättare shall kunnas se, var dinome legja.
 Men behöva ej lägga den på dödgrifl vatten.
 Men har ännu sätta den närmare land på mera
 grus vatten.

Vadefj or placerat man ut den på brölle
 M. tar upp den tidigt på morgonen. Men han
 äförs tänk, att de skall åtta under vinden mellan
 solens ^{ned} upp och uppdrag. Sed nappar fisken båt.
 Men får hundraber att men är bruk och stränder
 kan hoppa på kroksarna.

I detta som man kallar föl ännu närmast gattdi-
 brörel. Men han en tygj fanne läng häia,
 Ann en gjind or niohadej ligarn. Den målle
 ju om en mycket starkt material för att
 kenna om tota gräddaua Graffjor uppleningar i
 kroksarna. I flåtel föl förs en plattad zitter-
 träd, Ann s i sin ände har en stor gräddvärk. Anna

Haed fitter i en klävver häbil. Som flöte är vändes
en tre meter lång kärpp. Den sättes ned på
holmen vid strandkanten. På denna sättes blyken
med händerna omkring. Guddehishånen är dubbel
urhan. På den sätter man tillstånd för egn.
När gäddan futterade på fisker drog han alltid upp
med fisken förtidigt, kunde sedan vila del om drog
i linan.

Men där finns en sorts Urhan, som kallas
Mangaddeurhan. Den häffven är lång och böndes-
gulm med faran eller gemen. Men sätter hishånen
på en splitts, som är $\frac{1}{2}$ meter lång teäppa av ek,
som är klävver. Som egen används man shuren sib.

Vadorens lägger i hand för att ej haus sej:

Seh är för faran mellan myn fars, på min
äldsta ände är det gäddelid fitter. Kross
där böjde om frimäle med halva eller hälften

4257

För att spisen bättre skall sitta kvar. När
 bröshåren betes om hatts på spisen så begynnar
 sig att de fäster ihop. Dessa delar läggs ej i raka
 linjer utan i svankade eller i slingr. Dessa
 går ej emellanför fab. Dessa utar läggs i yta.
 En fört avvänds som hörnshår på 3-8 cm.
 diameter, som sitter emot den närmaste hörnet.

Rekens, där man sätter på bröshåren längs man i
 en rekess. Denna befästas med en båge, där en
 halv meter i diameter samt delas av en nedhängande
 gummipär, där är sydd om bågen. Den nedhängande
 delen är (moter längst ställd) så knutit att det
 hålls i en vinkel. I vänster över bågen har man
 satt en knutbit, dalka på denna har man satt
 spisen på moter längs om träd del. bred staken.
 Denna häller man i, när man går utmed stranden

4257

Ah låter häsen draga utmed bottnen.

Men hon gäddelshunden sätts på djupet vatten men
ibland närmare strandkanten. Fådenna på dessa
ställen, s.m. men sätter sig 8-10 ^{eg} steg, tills m.
hon kan vaken fö att sedan mer lättare kunnen
ta reda på förore. Men sätte ut dem på botten
och tog upp dem på morgonen.

Om nuva berläg är eller bälte uttryckt ett ålböte.
Den berläg os. Trä resor om en åren. Tjäden
musen prives eth. olle. Antal tågv, vanliges 4-5 i åren
primes om sex i den bältes. Ulti antal ha var
olika. Russens hänta del kallas Thul. Spän musan
är gjord är nio- eller tiofif vänster dagl
vattugarn. Tjänkanten och i undekanten på fästern prives
en tieme, för antingen är av m: r 9 eller 12. Tjän-
kanten på denna är förtedel pladotrols eller träplau,
ett raps back, som hörlega in göttas vid Ryssland.
Tjänkanten är, bly kilar dragna på finnen.
Men har båda ihop trå mussor, så i raps
ända. Men ha sättende fäste ihop med mussor
mussor den krest so att de bildar en läng rad.
I bland har man en ann fäst vid den bälte
musan. I denna har man fäst vid överkanten
Huvudet, men i undekanten har man en fäst

hatten. Fläna sätta på en ala oständ på varandie
Blygstdjur sätta därmed på en färons oständ
på varandra. Beträffandes matkistoriken är han
men 42 bord föd där till runt om 82 bord på
den här ären.

Men har ännu en variation av resen. Men
dånnan den förl. hänt med fälgar etc. förd-
störs i överkanten. På underkanten har den
hattan i hället för blygulor. Meden flärtöre.
dållan den uppatt, då stannar den just dörren
på grund av den tunga hattan. Den tunga
på poler i vattenytan. Till runt och armar är
avvärts 12-15 häder. Brudbyggen. Han har 5-7
bårar, vars storlek minnar efter resens. De som
är 9-10 färrar läng, medan övriga är 17-20
färrar. I resen är matkistoriken. 30 bord på den
del är ungefärdamme hon i Arbäggen. Hjärt

4257

2 bord på en Omaha. I sannan är omaha
omaha "stor banta" = stöme. Se års 250-300 bord
djup. Men uppmärksammades längd efter
djupet där man sätte dem. Som fört med sig
är, därav namnet på paler, som är 8-10
m långa och 10 fäst i diameter. Det finns
naturligtvis längre paler också. Men detta
omaha är en 10-15 fästars djup i Oslo giri.
Några röras. Har använde sådana i Bassettbadet,
Vilhelmsbadet och i Skabodarna var. Finns paler av flintsten omväxlat
eller även bräckade men ej för att degradera
dem för vatten utan man hittar dem vanliga
i hufvudet.

4257

Man far aldrin i "juss". Men man måste
 klyja den för att sedan, som de sätter migdel,
 man lejer honomutan. Som komma till Aspaya,
 som svarades från migdel i ad. bestod ju av ett
 vist antal bågar av olika storlek, mindst närmast
 huden, som den före detta delen hallas, vanligen 3-5-8
 och gjorde av majol förgylt härdlig tom på dess röd
 eller av järnhärd eller koppartråd sänd av två
 armar, som ställde sig så att var sitt håll åtton
 till sju ben ut på hela bågen. I armarna finnas
 tillsat från vilket öröklast hänger ned fläckes
 eller trädfläck, som importeras från Ryssland och säljs.
 Tjubekanten på faluropfingens harken är i denna
 placering, men flata fläckar i ett s.k. stenbord.
 Fläckens uppgift är ju att hålla armen uppåt
 medan man är att hålla den långt på
 örtens. Rustarna är gjorda av mörk ull

Töhr-hägl gavas bort till. Till tåm avvändes
 man vanligen hämpa. Men satte den allts på
 dynab om det var grus under, så det förs
 förel sattes man på med tåren blygande över stora
 stenar i handhållna, den sätter på årdaerna. I det
 senare förel satte man, nysjös förl med
 jalar, som man dog ned i vatten. Maskarna stor-
 lede väldigt. Men hade förl med 10-12
 stor förl. Men hade 1-3 införspän i denne.
 Man avvände mindre nysjös förl, förl attar,
 jalar om förl slade man töre. Om man var
 ett par förras länga, ibland längre. Man satte en
 förl vid muddra dämen och en nöb thuton.
 Följ den om man möga klippa de s.k.
 mossa (landmossa).

4257

Häxspor: Seissa ha avvärts fråtta fångas almed
 sedan mörga ad peden. Sen är flätad lila en
 vanlig lång ar ene. Den lila är ett liggande krus
 om är gjort av klorna emerillor. Tullarna är vända
 på den myckel för i foden. Den har ett inlope där
 en vanlig nissi den häxne ändan. I den bakre änden
 finns också en åpaning, som är fullställd med en
 trädplagg. När man tar bort nissi men kommer
 den ellers ställer den på änden. Till fören är den
 bred på mitten, och det funnits ungefär tio avsnitt
 och båda ändar till en tre fersm. Den är gjott en
 meter lång. Istället för häxplagg användes man även
 en kork, som manke hittre sätter till hället.
 Välföring mer än 50 år sedan de brukade använda
 här. Man gick den från Blekinge, där man
 tillverkade den. Seai fina del är gjord om lång-
 manbare. Men det hörde också att göra sig bönderna

4257

då de kom mer silt för att salta den vatten, hade
 däremore med sig på lastel, som de sätter till -
 vekel eller prisvärld genom köp eller laga. Men
 hade fler storlekar av dessa, både stora och mindre.
 Vad angår fiskar om, vilka som man fått med
 sig i; det var dock självklart, att man tog mera
 i den stora än i den mindre. Men de fiskar var
 däremore tagna om bräiken att handhas med.
 Men kunde taggna dem på både djupt
 och grunt vatten. Utöver vanligt är, att man
 plockar med dem i svind haken, där båtarna
 ligga förtänkade med stora tröskor. Men
 kan en lång linne eller en hattsy, som man
 ristat om alltsjälv om i fiskas fallet används i ena
 änden knuten en sten (tegelsten) medan den
 andra ändan surad om hängs. Man plockar nu med
 denna, som genom tungden spänker till botten.

Men egentligen hade det ej varit nödvändigt, att den, till följd der hittis sällskapet var, att sig ej åter
möjelte till drott. Detta dager givde de ära roya.

Sadans ha mötet alla fäbarn. De är
omgivna enkla och tarva ingen särskild under-
håll utan man skrämer endast med dem.

År tress god, så har man ju en tre-fja
dai på några heliga eller annan.

I bland lägger man än vete i åtakrypan.
Man kan ta ett sista brund eller en fläck-
bit att lägga i.

Sadans ha flera fäbarn s.

Troll. Det använda troll är numera förbjudet i lag.
 Men en plattig, tuff pojke som heter Anders Nilsson hade
 en båtar. Han hade köpt dem i tullen med några
 andra föremål. Själv hade han ju en stor "fiskelärds"
 kassa hemma, som han hängt på dammak. Moten
 var dåmt i bröd brancemotör. Med dem
 var han ute och fiske. Den troll shall ej
 lämna de gator man hade på dema tillstöttes och
 på vatten utan den skulle gå ned vatten. Man
 måste ha stor knappigt bäl och godt medisine!
 Den troll bered av svar jämte tju armar-
 eller häxor. Denna häxne del hällas över hals.
 Den lättares en stink. Den är sex fotmar lång.
 Tålnarna är grova häxor, som ga^t, cråvittende.
 Kartan på nätet. Det är mörganska och har
 tunn tycker ungefärlig. Självast duken berömdes är
 stink. På dessnas hand fanns sign tillsammans.

4257

Dessa finas endast på damarna och med sträcken
 men bärdes äre i hela trakten från hela Järdarna
 för linnorn i armarna sitta två stycken, en v räye. De
 god lokrit föd överfull underkleet. Flai och hären
 dallnas i öva- eller underkanten på talarne därmed
 synnes i medie änden på v räye stående repöglar, i vilket
 del sitter en stor flt. Vid linnorn i armarna är
 fästade stora lämman, trädikor som är på aldras länga
 och beda mi öres och medie delen av dem sitter ha
 fjärrbyggnar och i dem är dem fästatta. Dessa
 lämman sittas ifrån eller sex fjärrna avsländ föd
 sträcken. Fram v räye lämnan qd sedan de hör till
 hättas föd, där de är fästade. Dessa går till
 sammaurs i en linne den yngsta är 15 fjärrna föd
 lämman. Men särskilda på 17 fjärrna sätts
 och därför mäter linorna, som går föd hättan till
 lämman och vro dubble ha mind. denna längd

4257

När man fiskar, då hantar ^{man} tråden med händerna,
försä straten om sedan däremed ^{ha} handna.

Dessa kraar drog omedelbart ner klibben men
därmed förmåde till att hälta därrama åtihilda
på handen. Låmnarm gå i där på grund
styrke i vatten. När man fiskade, då gick båten
med gamla god fart men då den bröts stycket
höjde att minska dessas grot sitt motstånd
mot vattenytan, då kunde man ej komma upp i
möge fast än he knop. När man släppte den
båt, då del fanns ^{att} inting i den och sedan lade
men ut den igen.

I havet fiskar man med rödspettar men
i land kunde man ännu få i en annan peggy-
var.

Man fiskade med travl båt vid stranden

58

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4257

M Mör.

Spectes. För i tiden förfogde man mycket med ljusstek. Det var särskilt då man tog med den.

Flera typer, där jag v.l. halle men. Men hade den en typ, som var mycket vanlig. På ljusstek satt ett två meter långt lärte. Såsom detta bestod av ett stativ, med vilket 4-5 ^{utjorda} halade ut liksom taggarna på en grypa. På denna utlöpare sattes sedan dina taggar, som gingo fritt utåt. Mellankummel mellan utlöparen var endast en cm. men mindre, så att aldrig kunde hämpta sig igenom utan fastnade i dem. På en ålder typsatte eniga taggar på utlöparen utan att faurs endast trots hultingen i spetsen på dessa. Med dessa ljusstek gick man utmed strandkanten och hoppade efter älorna. Utmed denna fluss den s.k. Mudder följer nu vissa träd även utmed älorna. Men måste dock myckel ha tagit detta ljusstek i äden. Men ibland kunde det finnas att då man stach efter den

Det hände del hände att man också endast en
del på hytten. Men hände ju en del av händer
på annan eller annan. Värp i hängföddes del ofta
särskilt om den som han tillhörde levde ej var
man därvid även ej stads fullständig orubbat, att
man kände även mycket fört att ha med man
sits upp ^{ur} sin del bort tror ej åter.
Men nu har man. vikt ändra detta genom
att man i stället för ullspinnar är gjutspinnar
använder sadan av främlingar, då all
med ären kommer på hytten, så främlingar trappas
med sig till samma sätt även
partner i dem. Men därvid skadas ej ären
för nägot sätt.

Nunne sitter man ut endast om sommare
med hytten. I dag är det förfoget att där
är länge medel huggning eller annat användande

4257

av lyxter fänga åt. Men för i sidan var det
med en vintervan man tog åt på lyxter. Det var
det mycket kallt om vinternsora, så att isen låg långt
ut. Men högg man hål i isen med en yxa och sedan
stuck man ned lyxterna i detta. Anna lett oplast
på en liten älva långt bort från att man skulle nå
men till vintern, där det var många färre därför.

Ket var merh i år man fångade åt men även ute
på ängarna hunde man ta därför om man var nog
kvar.

Det hände ibland att man föll många älvar på ett skrä-
pgrund. Man gick ut på förmiddagen och stannade ute
till det blev mörkt, då man eljest hunde nära att
falla i älven.

Vadav: Dessa är ganska långa, nära 20 fommar.
 Den red beskr dts av en storformig anslutning, som
 delas av en mesa, fötterna ej har några taggar och dock
 halvöskalar samt dts av främre armar, som var inte
 försedd med långt skäg, endast från fomman. Törnbutiken på
 armarna närmast var fått placeras, som är 1-1½
 fots lång och $\frac{1}{2}$ ten lejor och i underkanten på denna
 hade man sten eller kl. Fläns skulle hålla rullen
 upprätt, medan de motstående skulle tvinga ner den
 om alltid förgrenas för att hela stå. Tåarna
 var av hamrar. Man hade i möje ände på armena
 ett litet stål, som i mitten sätter ut förtidigt med en
 knall, i vilket man kunde placera en stor sten.
 Till varje arm hade man fåt givna linor, som
 varde över 50 fommar långa och som till antalet
 var tre eller fyra, berörande på den längsta men
 ville att armena skulle rikta sig.

4257

När man nu fäde ut vallen på före man dess
ura leva i fören på den stora fiskebåten.

Det här hände här närmast att man fiskade vid
i Kallegatt, färre än en Sköld, som liggte innan
slommades fiskegränd, c:a 10 sjömil därifrån. Man tog
det 1 april och utan nöd där Lulefornaren. Sedan man
söte det, hade man vädje från stora fiskeribut med
sig att fina mindre bål, antaga del av en
eller flera snipa. Seden man fiskade ännu
i fiskebåten, så lade man yttre vallen i enda båten
och på denna sättrade ut den, fiskade båten
och sedan aldrin med levor, tills man kom till
anden ände, där man även fiskade vid ^{vid} båten. Vaden
gjorde medelbart full botten. Men, helle ut den
på båge fanns sättet. Fanns där för levor
sätt kom den fälunda att drycka över 1500 fannas
på botten. På grund av utläggningsskicket lade vallen

att legges i en båge.

Så fort man kunnat legt ut den, så drog man
ut den, sätta på framme sidan, där man legt ut
den. Men öppnade detta med hjälp av vinsch, för
ibland hoppades (dessa är) tur en motor eller ar en
händigstall, för stor på däcket. På denne fanns
en stille, på vilken linome löpte. I vanliga fall
stod delen man på vänster sida om vinschen, för
drog o dessas handtag, för att haka in raden.

Ganska nära från fönster, så fanns man sedan.

I väduren fanns man utan rödsättar vid trösk
och braskallor. De förhöjande tiller till krypiga
och jordiga men tur huvudet los hälst.

En rad tablighes av 1/2 härlig omullogen.

Bekräffade markernas storlek här där denn
olika. Föll rödsättar åt sidan 3 tröss mellan
knutarna eller 10 tröss på aln. Idemom gam

4257

Hur man är förtorkt. Till hängjärde-vadur han
har däremot mycket mindre mårbor. Men
han sätter 30 brd på aln. Huru halla ar
av för var (cont).

65

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV